

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ 2026

Τμήματα: **A'** (Καθηγητής: Κ. Γώγος), **B'** (Καθηγήτρια Ε. Πρεβεδούρου)

Πρακτικά του Βασίλη Τσιγαρίδα,
Δ.Ν., εκλεγμένου Επίκουρου
Καθηγητή Νομικής Σχολής ΑΠΘ

Περιεχόμενα

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ	1
Άσκηση 1: Προβλήματα διακριτικής ευχέρειας και δέσμιας αρμοδιότητας.....	1
Πρόβλημα 1: Πρόστιμα σε φαρμακεία	1
Πρόβλημα 2: Ο επιμελής αμελής υποψήφιος του ΑΣΕΠ	2
Πρόβλημα 3: Παράνομη κυκλοφορία φαρμάκων και πρόστιμα	2
Άσκηση 2: Ο ειδικός φρουρός και το tattoo	3
Άσκηση 3: Ο επενδυτής της Πάτρας πετυχαίνει εν μέρει τους στόχους του	4
Άσκηση 4: Τι συμβαίνει όταν χτίζεις σε άλλο οικοπέδο από αυτό για το οποίο παίρνεις οικοδομική άδεια και έχεις επίμονο γείτονα.....	6
Άσκηση 5: Λουόμενοι εναντίον περιφράξεων στην Χαλκιδική=Λεπτές ισορροπίες σε συλλογικό όργανο.....	7
Άσκηση 6: Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο: Το οστεοπυκνόμετρο και η διοίκηση.....	9

Άσκηση 1: Προβλήματα διακριτικής ευχέρειας και δέσμιας αρμοδιότητας

Πρόβλημα 1: Πρόστιμα σε φαρμακεία

Σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 1 και 4 του ν. 5607/1932, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 35 ν. 1316/1983, «1. Φαρμακείο που βρίσκεται σε λειτουργία δε μπορεί να μείνει κλειστό, χωρίς άδεια της αρμόδιας Αρχής, περισσότερο από τρεις ημέρες. (...) 4. Οι παραβάτες τιμωρούνται με απόφαση του αρμόδιου Νομάρχη με πρόστιμο μέχρι 100.000 δραχμές (...). Σε περίπτωση αργίας του φαρμακείου περισσότερο από 3 μήνες, χωρίς την άδεια της αρμόδιας Αρχής, ο παραβάτης φαρμακοποιός τιμωρείται με ανάκληση της άδειας ίδρυσης του φαρμακείου του.». **(i)** Η «ανάκληση της άδειας ίδρυσης του φαρμακείου» εκδίδεται κατά δέσμια αρμοδιότητα ή κατά διακριτική ευχέρεια; **(ii)** Το ίδιο ερώτημα ως προς το πρόστιμο.

Πρόβλημα 2: Ο επιμελής αμελής υποψήφιος του ΑΣΕΠ

Σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 7 ν. 2738/1999, που αφορά στις διαδικασίες επιλογής μέσω ΑΣΕΠ, «Πιστοποιητικά και δικαιολογητικά γενικώς τα οποία, σύμφωνα με την προκήρυξη, πρέπει να συνυποβάλλονται με την αίτηση του υποψηφίου, δεν γίνονται δεκτά μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων, ανεξάρτητα από το λόγο της μη εμπρόθεσμης υποβολής τους. Στην κατά το προηγούμενο εδάφιο απαγόρευση αποδοχής εκπρόθεσμων πιστοποιητικών ή δικαιολογητικών περιλαμβάνονται και αυτά που είναι συμπληρωματικά ή διευκρινιστικά εκείνων που έχουν κατατεθεί εμπροθέσμως.». Ο Α συμμετέχει σε διαδικασία επιλογής μέσω ΑΣΕΠ και διαπιστώνει ότι από τα έγγραφα (που προσκόμισε εμπροθέσμως και σύμφωνα με την οικεία Προκήρυξη), μπορεί να εγερθούν αμφιβολίες ως προς την προϋπηρεσία του. Μετά την πάροδο της σχετικής προθεσμίας, υποβάλλει νέο έγγραφο, στο οποίο επεξηγεί τον τρόπο μέτρησης των μηνών που εργάστηκε στον ιδιωτικό τομέα. Υπάρχει η δυνατότητα να γίνει δεκτό αυτό το έγγραφο βάσει του άρθρου 20 παρ. 7 ν. 2738/1999;

Πρόβλημα 3: Παράνομη κυκλοφορία φαρμάκων και πρόστιμα

Σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ. 2 ν. 96/1973: « Φαρμακοποιός, γιατρός, κτηνίατρος ή άλλος πωλητής, ο οποίος διαθέτει με οποιοδήποτε τρόπο προϊόντα αρμοδιότητας ΕΟΦ, για τα οποία απαιτείται άδεια κυκλοφορίας, χωρίς άδεια ή μετά τη λήξη ή ανάκλησή της ή κατά τη διάρκεια αναστολής της ισχύος της και εφόσον έχει τηρηθεί η διαδικασία ενημέρωσής του, τιμωρείται με πρόστιμο μέχρι 1.500.000 δραχμές και κλείσιμο του φαρμακείου, φαρμακαποθήκης ή άλλου καταστήματος μέχρι τρεις μήνες. Σε περίπτωση επανάληψης της παραβάσεως (...) τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή από 200.000 μέχρι 1.000.000 δρχ. και αφαίρεση από τρεις (3) μέχρι έξι (6) μήνες της άδειας άσκησης επαγγέλματος.». Ο Α διαθέτει στην αγορά της Θεσσαλονίκης φαρμακευτικό σκεύασμα, το οποίο δεν έχει αδειοδοτηθεί από τον ΕΟΦ, παρότι τούτο απαιτούταν. Τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα του ΕΟΦ τον εντοπίζουν και πρόκειται να του επιβάλλουν πρόστιμο.

(i) Ο ένας από τους υπαλλήλους που ασχολείται με την υπόθεση, ο Υ, γνωστός για την επιείκειά του, αναφέρει ότι «Είναι η πρώτη παράβαση του Α· εξάλλου, φαίνεται καλός

άνθρωπος και εξαιρετος επιστήμονας. Κρίνω ότι δεν είναι αναγκαία η επιβολή προστίμου.». Είναι σύνηθες η παρατήρηση του Υ;

(ii) *Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, ποια θα έπρεπε να είναι η διατύπωση του νόμου ώστε ο Υ να έχει δίκιο;*

(iii) *Αν ο νόμος όριζε ότι ο παραβάτης «τιμωρείται με πρόστιμο από 200.000 μέχρι 1.000.000 δρχ. αναλόγως της βαρύτητας της παράβασης», θα υπήρχε κάποια ευχέρεια ως προς την επιβολή του;*

Άσκηση 2: Ο ειδικός φρουρός και το tattoo

Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 6 ν. 2734/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 ν. 3181/2003, κριτήρια πρόσληψης των ειδικών φρουρών της Ελληνικής Αστυνομίας αποτελούν, μεταξύ άλλων, «ο γενικός βαθμός απολυτηρίου Λυκείου, η γνώση ξένης γλώσσας, η εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων, κατά προτίμηση ως εφέδρων αξιωματικών ή σε ειδικές δυνάμεις των Ενόπλων Δυνάμεων ή ως εθελοντών πενταετούς υποχρέωσης, η κατοχή άδειας ικανότητας οδήγησης μοτοποδηλάτου ή μοτοσικλέτας ή αυτοκινήτου, η κατοχή πτυχίου δημόσιου Ι.Ε.Κ. ειδικότητας “Στέλεχος Υπηρεσιών Ασφαλείας” και η υπαγωγή στις διατάξεις των εδαφίων α’ και ε’ της παραγράφου 1 του άρθρου 42 του ν. 1481/1984 (...).». Στην ίδια διάταξη ορίζεται ότι «Ο αριθμός των μορίων κατά κριτήριο, τα λοιπά απαιτούμενα προσόντα, ο τρόπος διαπίστωσής τους, η προκήρυξη των θέσεων, η διαδικασία πρόσληψης, οι προϋποθέσεις ανανέωσης της θητείας τους, η διαδικασία απόλυσής τους, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, οι αθλητικές δοκιμασίες και υγειονομικές εξετάσεις των υποψηφίων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης». Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης εκδίδει, κατ’ επίκληση του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 9 παρ. 6 ν. 2734/1999, την υπ’ αριθμ. 7002/12/1- ι’/26.03.2007 απόφασή του, η οποία προβλέπει στο άρθρο 1 παρ. 1 ότι: «1. Ως Ειδικοί Φρουροί προσλαμβάνονται με σύστημα αντικειμενικών κριτηρίων (μόρια) Έλληνες πολίτες (άνδρες και γυναίκες) για κάλυψη κενών οργανικών θέσεων, οι οποίοι συγκεντρώνουν τα ακόλουθα προσόντα και προϋποθέσεις: α. (...) δ. Να έχουν υγεία και άρτια σωματική διάπλαση διαπιστούμενη από την αρμόδια Υγειονομική Επιτροπή Κατάταξης,

σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για τη σωματική ικανότητα των υποψηφίων δοκίμων αστυφυλάκων και να μην φέρουν δερματοστιξία "τατουάζ" στο σώμα τους.». Εν συνεχεία, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης εκδίδει προκήρυξη για την πρόσληψη 1500 ειδικών φρουρών, βάσει των διατάξεων του ν. 2734/1999 και της υπ' αριθμ. 7702/12/1-ι'/26.03.2007 απόφασής του. Ο Α υποβάλει την υποψηφιότητά του και τα συνοδευτικά αυτής έγγραφα νομότυπα αλλά όταν έρχεται η ώρα να εξεταστεί από την αρμόδια υγειονομική επιτροπή διαπιστώνεται ότι φέρει «δερματοστιξία κορμού και κοιλιακής χώρας» και αποκλείεται από την διαδικασία. Στη σχετική απόφαση απόρριψης της υποψηφιότητας του Α, αναγράφεται ότι τούτη έλαβε χώρα «κατά δέσμια αρμοδιότητα της διοίκησης».

Ο Α διαμαρτύρεται για τον αποκλεισμό του ισχυριζόμενος ότι: **(α)** Η υπ' αριθμ. 7002/12/1-ι'/26.03.2007 απόφαση παραβιάζει τους κανόνες της νομοθετικής εξουσιοδότησης και ότι **(β)** η διοίκηση είχε διακριτική ευχέρεια και όχι δέσμια αρμοδιότητα για να απορρίψει την υποψηφιότητά του. Συμφωνείτε μαζί του; **(γ)** Ποια θα ήταν η απάντησή σας στους ισχυρισμούς του Α αν η διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 περ. δ' της απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξης όριζε ότι οι υποψήφιοι οφείλουν «να μην φέρουν δερματοστιξία με απεικονίσεις που είτε υπονομεύουν την ουδετερότητα των υπαλλήλων του Δημοσίου είτε είναι προκλητικές κατά τρόπο που δεν συνάδει προς την ιδιότητα και τα καθήκοντά τους»; **(δ)** Ο Α παρατηρεί ότι η απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητά του υπογράφεται από τον Αρχηγό της Αστυνομίας. Ωστόσο, ο τελευταίος, κατά νόμο αρμόδιος για την έκδοση των σχετικών πράξεων, είχε δημοσιεύσει καθόλα νόμιμη απόφαση, με την οποία εξουσιοδοτούσε τον Διευθυντή της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής να υπογράφει έγγραφα, πράξεις και αποφάσεις που αφορούν στην επίμαχη διαδικασία επιλογής, «περιλαμβανομένων των αποφάσεων διαγραφής επιτυχόντων από τον οικείο πίνακα και των αποφάσεων απόρριψης υποψηφίων λόγω μη συνδρομής των τυπικών προσόντων επιλογής». Ορθά διαμαρτύρεται ο Α για την υπογραφή του Αρχηγού;

Άσκηση 3: Ο επενδυτής της Πάτρας πετυχαίνει εν μέρει τους στόχους του

Με τον Ν. 3986/2011 ορίστηκε ότι η Διυπουργική Επιτροπή Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων (ΔΕΑΑ) δύναται να μεταβιβάζει στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής

Περιουσίας του Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ), μεταξύ άλλων, δικαιώματα εκμετάλλευσης κρατικών υποδομών, τα οποία το Ταμείο παραχωρεί, ακολούθως, σε ιδιώτες έναντι ανταλλάγματος, προς όφελος της εθνικής οικονομίας. Με απόφαση της ΔΕΑΑ μεταβιβάστηκαν στο ΤΑΙΠΕΔ δικαιώματα εκμετάλλευσης 16 τουριστικών λιμένων ανά την επικράτεια, ανατέθηκε η χωροθέτηση (καθορισμός χώρων και ορίων εκμετάλλευσης) στους εν λόγω τουριστικούς λιμένες, καθώς και η πρόβλεψη όρων και περιορισμών δόμησης κατ' απόκλιση εκείνων του Ν. 2160/1993. Εξάλλου, στον Ν. 4179/2013 ορίζεται ότι το σχέδιο εκμετάλλευσης για κάθε έναν από τους παραχωρούμενους προς αξιοποίηση τουριστικούς λιμένες εγκρίνεται με την έκδοση προεδρικού διατάγματος, κατόπιν άδειας του Υπουργού Πολιτισμού, εφόσον εγγύς του τουριστικού λιμένα ευρίσκεται αρχαιολογικός χώρος, και γνώμης του Δημοτικού Συμβουλίου, στην εδαφική περιφέρεια του οποίου ευρίσκεται ο τουριστικός λιμένας. Με το διάταγμα αυτό πραγματοποιείται η χωροθέτηση του σχεδίου εκμετάλλευσης και καθορίζονται οι χρήσεις και οι όροι και οι περιορισμοί δόμησης εντός του τουριστικού λιμένα. Ο ιδιώτης επενδυτής (Ε) που ενδιαφέρεται για την ανάπτυξη του τουριστικού λιμένα Αγυιάς Πάτρας, με την ανέγερση εντός της χερσαίας ζώνης του ξενοδοχειακού συγκροτήματος και άλλων υποδομών ψυχαγωγίας που θα εξυπηρετούν τους ιδιοκτήτες των σκαφών που προσδένουν σε αυτόν, καταθέτει, δια του ΤΑΙΠΕΔ, το σχέδιο εκμετάλλευσης και ζητεί την έγκρισή του. Στο σχέδιο αυτό αντιτίθενται τόσο το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Πατρέων, το οποίο εκδίδει σχετικά την 1/2018 απόφασή του, με την αιτιολογία ότι οι προβλεπόμενες χρήσεις του νέου τουριστικού λιμένα Αγυιάς θα επηρεάσουν αρνητικά την τοπική οικονομία, όσο και η Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού, η οποία με την 100/2018 απόφασή της αρνείται την έγκριση του σχεδίου με την αιτιολογία ότι ολόκληρος ο όρμος, στον οποίο τοποθετείται ο τουριστικός λιμένας Αγυιάς, είναι κηρυγμένος αρχαιολογικός χώρος. Η απόφαση της Υπουργού ελήφθη παρά την αντίθετη γνώμη του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου (ΚΑΣ), του οποίου τη γνώμη ζήτησε μολονότι δεν υπήρχε σχετική πρόβλεψη στον νόμο. Παρά ταύτα, το προεδρικό διάταγμα για την εκμετάλλευση του τουριστικού λιμένα εκδίδεται, τελικώς, και καθορίζονται τόσο τα νέα όρια του τουριστικού λιμένα, τα οποία αποτυπώνονται και σε τοπογραφικό διάγραμμα, όσο και όροι και περιορισμοί δόμησης εντός των ορίων αυτών, οι οποίοι όμως είναι σαφώς δυσμενέστεροι από αυτούς που προβλέπονται στον Ν. 2160/1993. Ο Ε, ο οποίος εμποδίζεται στην υλοποίηση του επιχειρηματικού του σχεδίου, προτίθεται να προσβάλει δικαστικά το εκδοθέν προεδρικό διάταγμα, ισχυριζόμενος τα εξής: α) Οι ρυθμίσεις του

προεδρικού διατάγματος που καθορίζουν δυσμενείς όρους και περιορισμούς δόμησης αντίκεινται στις διατάξεις του Ν. 2160/1993 που προβλέπουν ευμενείς όρους και περιορισμούς δόμησης. β) Το προεδρικό διάταγμα εκδόθηκε χωρίς προηγουμένως να έχει την ευκαιρία να ακουστεί και να εκθέσει το επιχειρηματικό του σχέδιο, ειδικά ως προς τις παραμέτρους εκείνες που σχετίζονται με τη δόμηση.

Ερωτάται:

1. Ποια η νομική φύση των αποφάσεων της ΔΕΑΑ, της Υπουργού Πολιτισμού και του Δημοτικού Συμβουλίου;
2. Μπορούσε η Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού να αποστεί από τη γνώμη του ΚΑΣ;
3. Ποια η νομική φύση του προεδρικού διατάγματος;
4. Ευσταθούν οι ισχυρισμοί του Ε;

Άσκηση 4: Τι συμβαίνει όταν χτίζεις σε άλλο οικόπεδο από αυτό για το οποίο παίρνεις οικοδομική άδεια και έχεις επίμονο γείτονα

Με αίτησή του προς τη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου Δύμης στις 10.5.1996, ο Α ζήτησε τη χορήγηση οικοδομικής άδειας για την ανέγερση αναψυκτηρίου σε αγροτεμάχιο του εντός των ορίων του εν λόγω Δήμου. Με την αίτησή του συνυπέβαλε και το απαιτούμενο από τη σχετική νομοθεσία τοπογραφικό διάγραμμα που απεικόνιζε το ως άνω αγροτεμάχιο, εμβαδού 7.300 τ.μ., καθώς και τους όμορους ιδιοκτήτες. Επειδή το ακίνητο βρίσκεται κοντά σε αρχαιολογικό χώρο, ζητήθηκε η προβλεπόμενη από τον νόμο γνώμη της αρμόδιας για την προστασία αρχαιοτήτων επιτροπής του Δήμου. Η οικοδομική άδεια εκδόθηκε στις 20.6.1996. Στις 30.6.1996, ο ιδιοκτήτης γειτονικής έκτασης Β ζήτησε με γραπτή αίτησή του προς την ως άνω Διεύθυνση να λάβει γνώση της οικοδομικής άδειας του Α. Η Διεύθυνση δεν απάντησε στην αίτηση αυτή. Ύστερα από επιτόπιες μετρήσεις που πραγματοποίησε, κατόπιν καταγγελίας του Β, ο πολιτικός μηχανικός της εν λόγω Διεύθυνσης, διαπιστώθηκε ότι, ενώ η οικοδομική άδεια ζητήθηκε και εκδόθηκε για το υπ' αριθ. 1230 αγροτεμάχιο, το αναψυκτήριο ανηγέρθη από τον Α στο αγροτεμάχιο ιδιοκτησίας

του υπ' αριθ. 1210. Ο Α ενημερώθηκε για τις διαπιστώσεις αυτές με έγγραφο της ανωτέρω Διεύθυνσης, με το οποίο του ζητήθηκε να υποβάλει νέο τοπογραφικό διάγραμμα. Κατόπιν της υποβολής από τον Α τοπογραφικού διαγράμματος πανομοιότυπου προς το αρχικό, η εν λόγω Διεύθυνση ανακάλεσε, με απόφαση της 20.7.2003, την οικοδομική άδεια, για τον λόγο ότι το ακίνητο που εμφανιζόταν στα τοπογραφικά διαγράμματα αφορούσε το υπ' αριθ. 1230 αγροτεμάχιο, προς εξαπάτηση της Διοίκησης, και ότι, βάσει της πραγματικής κατάστασης, δεν θα έπρεπε να εκδοθεί οικοδομική άδεια για το αγροτεμάχιο υπ' αριθ. 1210, στο οποίο ο Α ανήγειρε το αναψυκτήριο, εφόσον αυτό στερείται της ελάχιστης κατά τη σχετική πολεοδομική νομοθεσία αρτιότητας των 4.000 τ.μ., οπότε δεν είναι δομήσιμο.

Ο Α ισχυρίζεται ότι η πράξη ανάκλησης είναι παράνομη, διότι: α) Δεν εκλήθη να εκφράσει τις απόψεις του.

β) Από τη χορήγηση της άδειας παρήλθε ο εύλογος χρόνος που προβλέπεται στις διατάξεις περί ανάκλησης.

γ) Ο υπάλληλος της Διεύθυνσης που εξέδωσε την ανακλητική πράξη είχε διορισθεί παρανόμως στη θέση αυτή, ο δε διορισμός του ακυρώθηκε δικαστικά μετά την έκδοση της ανακλητικής πράξης.

δ) Δεν ζητήθηκε, πριν από την έκδοση της ανακλητικής πράξης, η γνώμη της αρμόδιας για την προστασία αρχαιοτήτων επιτροπής του Δήμου, η οποία είχε γνωμοδοτήσει για την έκδοση της άδειας.

Ερωτάται:

1. Ευσταθούν οι ισχυρισμοί του Α;
2. Υποχρεούται η Διοίκηση να επιτρέψει στον Β να λάβει γνώση της οικοδομικής άδειας του Α;

Άσκηση 5: Λουόμενοι εναντίον περιφράξεων στην Χαλκιδική=Λεπτές ισορροπίες σε συλλογικό όργανο.

Το άρθρο 23 ν. 1337/1983 προβλέπει την απαγόρευση των περιφράξεων σε ζώνη πλάτους 500 μ. από την ακτή ή την όχθη δημόσιων λιμνών. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής τούτης της ρύθμισης προβλέφθηκαν με απόφαση του Υπουργού Χωροταξίας, σύμφωνα με την οποία,

αν εμποδίζεται ή δυσχεραίνεται υπέρμετρα η πρόσβαση του κοινού στην παραλία, διατάσσεται η κατεδάφιση τμήματος ή του συνόλου της περίφραξης, που κείται εντός των ως άνω ορίων. Αρμόδιο όργανο για την έκδοση της απόφασης κατεδάφισης ορίστηκε ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Δόμησης ενώ κατά της σχετικής πράξης μπορούν να υποβληθούν, από κάθε ενδιαφερόμενο, αντιρρήσεις που επάγονται έλεγχο κατά το νόμο και την ουσία. Επί των αντιρρήσεων, τέλος, αποφαινεται πενταμελής Επιτροπή, της οποίας πρόεδρος είναι ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Δόμησης.

Στις αρχές του καλοκαιριού του 2002, οι Α και Β -ιδιοκτήτες μεγάλων εκτάσεων γης «με μέτωπο» στην θάλασσα στο πρώτο πόδι της Χαλκιδικής- αντιμετώπισαν την οργή των τουριστών και των κατοίκων της περιοχής, καθώς κατά τους χειμερινούς μήνες είχαν φροντίσει να κατασκευάσουν 3 χιλιόμετρα συρμάτινου φράχτη για την προφύλαξη των πολυτελών εξοχικών κατοικιών τους. Κατόπιν αλληπάλληλων καταγγελιών, ο Προϊστάμενος της αρμόδιας Υπηρεσίας εξέδωσε την απόφαση 1/2002, διά της οποίας αποφάσισε την κατεδάφιση επιμέρους τμημάτων της επίμαχης περίφραξης με την αιτιολογία ότι μόνον με αυτόν τον τρόπο είναι προσβάσιμη η ακτή για τους λουόμενους. Οι Α και Β άσκησαν ένσταση ενώπιον της Επιτροπής, η οποία και απορρίφθηκε με την 2/2002 απόφαση παρότι κατά της απόρριψης τάχθηκαν δύο μέλη. Σημειωτέον ότι κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν τέσσερα μέλη, περιλαμβανομένου του Προϊσταμένου, διότι το πέμπτο μέλος της είχε, δυστυχώς, πεθάνει έναν μήνα νωρίτερα.

Ερωτάται:

- (1) Ποιες πράξεις εντοπίζετε στο πρακτικό και ποια η νομική τους φύση;
- (2) Πώς είναι δυνατόν να απορρίφθηκε η ένσταση με δύο ψήφους τη στιγμή που η πρόταση περί αποδοχής της έλαβε επίσης δύο ψήφους;
- (3) Οι Α και Β ισχυρίζονται ότι: (α) Η απόφαση κατεδάφισης είναι ανατιολόγητη. (β) Η συμμετοχή του Προϊσταμένου στη συνεδρίαση της Επιτροπής καθιστά την απόφαση παράνομη λόγω παραβίασης της αρχής της αμεροληψίας μιας και ο ίδιος είχε εκδώσει την προσβαλλόμενη πράξη. (γ) Η Επιτροπή έπαυσε να είναι νομίμως συγκροτημένη μετά τον θάνατο ενός εκ των μελών της. Εξάλλου, δεν νοείται συλλογικό όργανο με άρτιο αριθμό μελών. (δ) Ο γραμματέας της Επιτροπής, που τηρούσε πρακτικά κατά τη συνεδρίαση, είχε διοριστεί παράνομα στο Δημόσιο (πλαστό πτυχίο), όπως αποδείχθηκε λίγες ημέρες μετά,

οπότε και αποφασίστηκε η απόλυσή του. Περαιτέρω, είναι αδερφός του Γ, πρωτεργάτη στις αντιδράσεις κατά των περιφράξεων.

Ευσταθούν οι ισχυρισμοί τους;

(4) Ο Γ και ο Δ, θερμοί υποστηρικτές της κατεδάφισης, παρέστησαν στη συνεδρίαση της Επιτροπής ισχυριζόμενοι ότι: (α) Κακώς κλήθηκαν προς υποστήριξη της ένστασής τους οι Α και Β κατά την ημέρα της συνεδρίασης και κακώς παρευρέθηκαν προς υποστήριξη των απόψεών τους. (β) Οι αντιρρήσεις τυγχάνουν απορριπτέες διότι υποβλήθηκαν στην Υπηρεσία Αυθαιρέτων και όχι στην Υπηρεσία Δόμησης. (γ) Κακώς διατάχθηκε η κατεδάφιση τμημάτων και όχι του συνόλου της κατασκευής· ως καταγγέλλοντες, εξάλλου, έπρεπε να είχαν κληθεί σε ακρόαση προ της έκδοσης της πράξης.

Είχαν δίκιο;

Άσκηση 6: Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο: Το οστεοπυκνόμετρο και η διοίκηση

Η Α ΕΠΕ, ιατρική Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης που λειτουργεί ως φορέας Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (ΠΦΥ), στο πλαίσιο της επέκτασης των δραστηριοτήτων της, αποφασίζει να εγκαταστήσει στο διαγνωστικό εργαστήριο που διατηρεί οστεοπυκνόμετρο. Σύμφωνα με τις κρίσιμες διατάξεις του π.δ. 84/2001,

«Για τη νόμιμη λειτουργία ιδιωτικού διαγνωστικού εργαστηρίου (...) απαιτείται: α) άδεια ίδρυσης και β) άδεια λειτουργίας. Όμοιες άδειες απαιτούνται σε περίπτωση (...) επέκτασης (...) του αντικειμένου των ιδιωτικών φορέων παροχής υπηρεσιών ΠΦΥ των προηγούμενων παραγράφων». Η συγκεκριμένη άδεια χορηγείται από τη Διεύθυνση Υγείας και Δημόσιας Υγιεινής της οικείας Περιφέρειας μέσα σε δύο (2) μήνες από την ημερομηνία κατάθεσης της σχετικής αίτησης. Η Α ΕΠΕ δεν χρονοτριβεί: Συγκεντρώνει τα απαραίτητα δικαιολογητικά και υποβάλλει την αίτησή της την 01.10.2009. Για κακή της τύχη, όμως, το π.δ. 84/2001 καταργείται την αμέσως επόμενη ημέρα με το π.δ. 180/2009 ενώ, περίπου δύο εβδομάδες μετά, την 19.10.2009 δημοσιεύεται νέο π.δ., το 188/2009, που επαναφέρει σε ισχύ τις, εν προκειμένω, κρίσιμες ρυθμίσεις του π.δ. 84/2001. Ορίζει, όμως, ότι *«η εξέλιξη των εκκρεμών διοικητικών διαδικασιών που έχουν εκκινήσει βάσει των ως άνω διατάξεων»* αναστέλλεται για διάστημα τριών μηνών.

Εν τω μεταξύ, το αρμόδιο, για τον έλεγχο των δικαιολογητικών, όργανο της Περιφέρειας (ο υπάλληλος Υ), θεώρησε ότι η Α ΕΠΕ δεν είχε προσκομίσει πλήρη φάκελο αφού της έλειπε δήλωση με τη συγκατάθεση των ιδιοκτητών της πολυκατοικίας στην οποία είναι εγκατεστημένο το εργαστήριο. Σημειωτέον ότι κατά την αρχική αδειοδότηση της εταιρείας, το 2007, τέτοια δήλωση δεν είχε ζητηθεί ενώ, σε κάθε περίπτωση, ουδείς/ουδεμία των ενοίκων/ιδιοκτητών εκδήλωσε καθ' οιονδήποτε τρόπο την αντίδρασή του/της για τη λειτουργία του εργαστηρίου. Εξάλλου, όλα τα γνωμοδοτικά όργανα που επιλήφθηκαν της υπόθεσης είχαν εισηγηθεί υπέρ της αρχικής αδειοδότησης της εταιρείας. Ο Υ, πεισμένος για την ορθότητα των θέσεών του, απηύθυνε αλληπάλληλα ερωτήματα στο Υπουργείο Υγείας, τα οποία απαντώνται την 01.02.2010 ως εξής: *«Ακόμη και αν το συγκεκριμένο έγγραφο απαιτείται από το νόμο, αφού δεν ζητήθηκε ποτέ και από τη στιγμή που ουδέποτε εκδηλώθηκε αντίδραση από τους περιοίκους, για λόγους χρηστής διοίκησης δεν μπορεί να απαιτηθεί τώρα. Η άδεια να χορηγηθεί.»*. Πάντως, με νέο έγγραφό του, την 01.03.2010, το Υπουργείο διευκρινίζει ότι *«για την χορήγηση της άδειας λειτουργίας οστεοπυκνόμετρου δεν απαιτείται συγκατάθεση των ιδιοκτητών/ενοίκων της πολυκατοικίας»*. Εν τω μεταξύ, από την 20.01.2010 και μετά, η ενδιαφερόμενη καταθέτει αλληπάλληλες αιτήσεις της για την χορήγηση της πολυπόθητης άδειας, η οποία, τελικώς, εκδίδεται, μετά κόπων και βασάνων, την 16.06.2010.

Από την καθυστέρηση χορήγησης της άδειας, η Α ΕΠΕ ισχυρίζεται ότι υπέστη ζημία, η οποία συνίσταται στα έξοδα μίσθωσης του συγκεκριμένου μηχανήματος, στην απώλεια της πελατείας της για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και στην ηθική της βλάβη λόγω της δυσφήμισής της στην αγορά.

Ερωτάται: 1. Μπορεί η Α ΕΠΕ να διεκδικήσει αποζημίωση και, αν ναι, από ποιον/ποιους; Τι μορφής; Σε ποιο χρονικό διάστημα ανάγεται η ζημία της; 2. Αν το έγγραφο του Υπουργείου Υγείας περιερχόταν στην Περιφέρεια την 15.06.2010, θα επηρεαζόταν η απάντησή σας; 3. Αν για την έκδοση της άδειας απαιτούταν η προσκόμιση της περίφημης δήλωσης, θα μπορούσε να γίνει λόγος για διεκδίκηση αποζημίωσης;